

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΜΑΣ

Τ' ΑΓΙΑ ΚΕΙΜΕΝΑ—Τὰ μεταφραστικά ρεζιλέματα πού δημοσιεύονται ἀπὸ καιροῦ τώρα σὲ διάφορες Μιστριωτόμυαλες Ἀθηναϊκὲς ἐφημερίδες, προκαλέσανε μιὰ συζητησοῦλα τῆ Δευτέρα βράδι στὴ Βουλὴ. Νά, πάνου κάτω τί εἰπώθηκε, καθὼς τῷ γραφε ἢ «Ἀκρόπολη» τῆς Τρίτης.

Ἐπαναλαμβανομένης τῆς συνεδριάσεως ὁ κ. ΘΡ. ΠΕΤΜΕΖΑΣ ὁμιλεῖ ἐπὶ ἀναφορᾶς πολιτῶν, παρακαλούντων νὰ ληφθῶσι μέτρα κατὰ τῶν ἐφημερίδων τῶν δημοσιευουσῶν ἀνιέρους μεταφράσεις τῶν Ἱερῶν Γραφῶν, παριστῶν τὸ ἄτοπον τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς εὐλαβείας πρὸς τὴν θρησκείαν, ὅπως ἐξυπηρετηθῶσι ταπεινὰ συμφέροντα ὀλίγων, σκοπὸς τῶν ὁποίων εἶνε νὰ σπεύρωσι ζιζάνια.

Ἄν ὀλίγοι τινὲς ἀνάξιοι προσοχῆς, λέγει, δὲν εὐστοχοῦσι περὶ τὴν γλωσσικὴν διατύπωσιν τῶν νοημάτων των καὶ εἶνε ἀξιοκατάκριτοι, ἀξιόποιοι εἶνε καὶ οἱ προκαλοῦντες τὸ μῖσος καὶ τὴν ἐχθραν κατ' αὐτῶν.

Ὁ κ. Πετμεζᾶς παραπονεῖται ἐν τέλει ὅτι ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς, πρὸς ὃν ἀπετάθησαν οἱ ἀναφερόμενοι πολῖται, δὲν τοῖς ἔδωκεν ἱκανοποιητικὴν ἀπάντησιν, μολοντί ἐρευνῶν τὰς ἐφημερίδας ἢ ἀντελαμβάνετο, ὅτι συστηματικῶς ἐγένετο ἢ τοιαύτη ἀξιόποιος κατασκευὴ μεταφράσεων.

Ὁ κ. ΚΟΥΤΟΥΠΗΣ ἐξηγεῖ, ὅτι πρόκειται περὶ κατασκευαστῶν μεταφράσεων, αἵτινες μὲ σκοπὸν νὰ ἐξευτελίσουν τοὺς μαλλιαροὺς ὅπως λέγουν, προσβάλλουν τὴν θρησκείαν.

ΚΑΛΟΜΕΝΟΠΟΥΛΟΣ. Ἄλλὰ τοιαῦται μεταφράσεις πρέπει νὰ στηλιτεύονται.

ΚΟΥΤΟΥΠΗΣ. Ἄν ὑπάρχουν τοιαῦται μεταφράσεις, ἂν ἔχετε συναίσθησιν τῶν ἔσων λέγετε, πρέπει νὰ φέρετε ἐδῶ κείμενα. Τότε θὰ σὰς ζητήσω συγγνώμην.

ΚΑΛΟΜΕΝΟΠΟΥΛΟΣ. Ὑπάρχουν, ὑπάρχουν.

ΚΟΥΤΟΥΠΗΣ. Νὰ τὰς φέρετε. Ἄλλ' ὄχι νὰ κατασκευάζονται μεταφράσεις καὶ ν' ἀποδίδονται εἰς ὠρισμένα πρόσωπα. Αὐτὸ εἶνε κακοῦθαια.

Πολλοὶ βουλευταὶ φωνάζουν «Ἐπάρχει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Πάλλη».

Ὁ κ. ΓΚΑΛΒΑΣ λέγει, ὅτι πρέπει νὰ ἐννοηθῆ, ὅτι αἱ συζητήσεις πρέπει νὰ γίνονται ἐν ψυχραιμίᾳ. Ἐὰν ὑπάρχουν μεταφρασμένα: αἱ Ἁγία Γραφαί....

ΦΩΝΑΙ. Αἱ Ἁγία. Αἱ Ἁγία.

ΓΚΑΛΒΑΣ. Ἔστω. Αἱ Ἁγία Γραφαί. Τὴν ἐπομένην τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐψηφίσαιμεν σχετικῶν ἀρθρον τοῦ Συντάγματος, χιλιάδες Γραφῶν μετα-

φρασμένων ἤλθαν εἰς τὸ τελωνεῖον Πειραιῶς. Τί ἔγειναν αὐταί; Ἄλλὰ πρέπει νὰ παρακληθῆ ὁ Τύπος νὰ μὴ δημοσιεύῃ μεταφράσεις.

Μετὰ τοῦτο ἡ συζήτησις κηρύσσεται περαιωμένη.

Ἡ Κοινή Γνώμη

ΤΟ ΔΕΓΕΡΙ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Φίλε «Νουμᾶ»

Κάτι πούγραψε τίς προάλλε; ὁ Ταγκόπουλος γιὰ τὸ ἀγέρι τῆς Ἀθήνας καὶ πού ὁ Σκίπης δὲν τὸ παραδέχτηκε, νά, πούρχεται σήμερα ὁ ἴδιος ὁ Σκίπης νὰν τὸ παραδεχτεῖ καὶ νὰν τὸ προσκυνήσει,—καὶ νὰν τὸ παραδεχτεῖ μὲ τόσο ταπεινὰ λόγια. (Κοίταξε «Ἀκρόπολη» 7 καὶ 8 τοῦ Μᾶη), ἐνῶ στὸν Ταγκόπουλο, πούγραψε στὸν «Νουμᾶ» δυὸ μονάχα λόγια, τόσο αὐθάδικα καὶ ἐχτρικὰ ἀπάντησε.

Ὁ Παπαντωνίου στὸ Παρίσι, τὸν θάμαζελέει, γιὰ ποιητὴ ἐδῶ, στὴν Ἀθήνα, τὸν ἀρνῆθηκε καὶ τὸν κατακουρέλιασε.

Ἄλλαξε ὁ Σκίπης; Ἄλλαξε ὁ Παπαντωνίου; Ὅχι. Οἱ ἴδιοι καὶ ἀπαράλλαχτοι εἶναι καὶ οἱ δυὸ τους. Ἄλλαξε τὸ ἀγέρι μοναχά. Στὸ Παρίσι: καμωνόντουσαν τὸν πολιτισμένο, τὸν ἡμερο. Μόλις ρουφήξανε τὸ Ἀθηναϊκὸ τᾶγεράκι: μεταμορφωθήκανε εὐ ἀθρωποφάγους, δηλ., τὸ σωστότερο, ξαναγινήκανε ἀθρωποφάγοι.

Μπορεῖ γιὰ τὸ Σκίπη νᾶχω μερικὲς ἐπιφύλαξεις, δὲν μπορῶ ὅμως ποτὲ παραδεχτῶ πῶς ὁ Ζ. Παπαντωνίου μπορεῖ νὰ τὸν κουρελιάσει, μπορεῖ νὰ τὸν πάψει, ἐπιτέλους, ἀπὸ ποιητὴ. Τοῦ Παπαντωνίου ἢ δουλιὰ ἴσαμε τώρα εἶναι μιὰ προσπάθεια νᾶρέσει στὸ κοινό, νὰ κερδίζει τὰ εὐκόλα χερσοκροτήματα—καὶ τὸ μοναδικὸ ἰδανικὸ του νὰ γίνεαι Κοντυλάκης μιὰ μέρα. Σφίγγεται νὰ βγάξει καθεμέρα ἀπὸ ἓνα καλαμπούρι, ἀπὸ ἓνα χαριτολόγημα, ὅπως σφίχτηκε πρὸ χρόνια καὶ ἔβγαλε μερικὸς στίχους. Νά, τὰ μοναδικὰ φιλολογικὰ προσόντα του. Στὸ Παρίσι αὐτὰ τὰ προσόντα δὲν ἔχουν καμιά πέραση, καὶ γι' αὐτὸ στὸ Παρίσι ὁ Παπαντωνίου εἶταν εὐγενικὸς καὶ ἡμερος. Στὴν Ἀθήνα ὅμως εἶναι τὰ μόνα προσόντα, καλέ, πούχουν πέραση καὶ γι' αὐτὸ στὴν Ἀθήνα ὁ Παπαντωνίου ἔγινε Σκιποφάγος—καὶ νὰ μὲ συμπαθᾶς, φίλε Νουμᾶ, γιὰ τὴν ἐνόχληση.

Δικός σου
ΑΝΑΠΟΔΟΣ

ΤΑ ΕΚΑΤΟΧΡΟΝΑ ΤΟΥ ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΥ

Πάτρα, Πρωτομαγιά τοῦ 1911

Φίλε «Νουμά»,

Σήμερα κλειϋνε ἑκατὸ χρόνια ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ γεννήθηκε ὁ Ἄντρεάς Λασκαράτος.

Κι ὅμως πουθενὰ δὲν ἐθυμηθήκανε νὰ γιορτάσουνε τὰ ἑκατόχρονα του. Μὰ καὶ πόσοι τάχα νὰ ξέρανε πῶς σήμερα κλειϋνε τὰ ἑκατὸ χρόνια;

Ἄξιζε ὅμως νὰ γιορταστῇ ἡ σημερινὴ μέρα, γιατί ὁ Λασκαράτος, ἔξιν ποὺ εἶτανε χωρὶς ἀμφιβολία ὁ μεγαλύτερος σατυρικός μὲς στὴ νεοελληνικὴ φιλολογία, εἶτανε κ' ἓνα μυαλὸ δυνατὸ καὶ ξάστερο, ποὺ ἔγραψε τόσο παρατηρητικὰ καὶ σοφὰ πράγματα γιὰ τὴν κοινωνικὴ, πολιτικὴ καὶ θρησκευτικὴ κατάσταση τοῦ τόπου μας. Μὰ καὶ στὸ γλωσσικὸ ζήτημα μὴ δὲν εἶτανε ἓνας προφήτης;

Μ' ἐχτίμηση
ΦΩΤΟΣ ΓΙΟΦΥΛΛΗΣ

I—E—PAKI

Φίλε «Νουμά»,

Ταξίδεμα μ' ἀμάξι τώρα τελευταία στὸ δρόμο Γύθειου—Σπάρτης μαζί με δυὸ-τρία κοριτσάκια καὶ τὴ μητέρα τους.

Στὸ δρόμο κάπου κάπιο πετούμενο τὸ νόμισαν γεράκι. Καί: Νά, ἓνα γεράκι! φώναξε τὸ ἓνα κοριτσάκι. Ἐνα γεράκι!

Ἄμεσως ἔπειτα τὸ μεσακὸ στὴν ἡλικία, τὸ ξυπνότερο καὶ τὸ πιὸ λογάδικο, ρωτᾷ με γέλια:

— Πῶς τὸ λέει, Ἐλένη, ἡ δασκάλα σου τὸ γεράκι;

— Ἴ-ε-ράκι, ἀπαντᾷ τὸ μεγαλύτερο, τονίζοντας σάν τὴ δασκάλα.

— Ἴ-ε-ράκι! ξανατονίζει ἀπαράλλαχτα κείνο ποὺ ρώτησε, καὶ λύνεται στὰ γέλια, μαζί καὶ τᾶλλα καὶ μαζί κ' ἐμεῖς.

Καὶ δευτερώνει τὴν ἐρώτηση:

— Ἐλένη, πῶς τὸ λέει ἡ δασκάλα σου τὸ γεράκι;

— Ἴ-ε-ράκι! ἀπαντᾷ πάλ' ἡ Ἐλένη. Καὶ δὸς του γέλια τὰ κοριτσάκια ξεκαρδισμένα.

Καταγγέλω στοὺς γλωσσοφύλακες τῶν κοριτσιῶν τὰ γέλια γιὰ φανερὴ ἐπέμβαση ἐναντία στὴν ἐπίσημη τὴ γλώσσα. Ἀπεναντίας τοὺς συσταίνω τὴ δασκάλα, γιὰ νὰ ἐνεργήσουν τὸν προβιδιασμὸ της. Τηνὲ λένε Εὐγενία, ἀν καλοθυμᾶμαι, καὶ μένει στὸ Γύθειο. Τὸ ἐπίθετό της τὸ ξεχνῶ.

ΛΥΔΟΣ ΠΟΛΑΒΡΟΣ

Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Τὴν Κεριακὴ τὸ πρωτὸ στὸ Ὁδεῖο Λόττνερ ἔγινε μιὰ «Μουσικὴ ἀσκησης», καθὼς λέει τὸ πρόγραμμα, ὅπου παιχτήκανε μὲ μεγάλη ἐπιτυχία διαλεχτὰ κομμάτια ἀπὸ τὶς μαθήτριες τοῦ Ὁδεῖου. Μὲ ξεχωριστὴ ἐπιτυχία ἔπαιξε στὸ πιάνο τὴ Spanischer tanz τοῦ Moskowsky ἡ δ. Πόπη Ἄγαθονίκου, μαθήτρια τῆς κ. Γεωργιάδου, καὶ καταγεροκροτήθηκε.

— Ὁ Βολιώτης μαθητὴς ποὺ ἀναφέρειν στὸ ἄρθρο τοῦ ὁ κ. Καραπαναγιώτης, λέγεται Γ. Νούλης καὶ τὸ δημοσίεμά του, ποὺ τοῦ κόστους πέντε μέρες ἀποβολή ἀπὸ τὸ Γυμνάσιο, δημοσιεύτηκε στὴ «Θεσσαλία» τοῦ Βόλου (29 τοῦ Ἀπρίλη, σελ. 1) με τὸν τίτλο «Ἐντυπώσεις μαθητῶν ἀπὸ ἐκδρομῶν των». Εἶναι γραμμένο φυσικά, ζωντανά, κάπως ποιητικὰ, καὶ γι' αὐτὸ δὲν μίσησε νὰν τὸ χωνέψει ἡ μουχλιασμένη ψυχὴ τοῦ γυμνασιάρχου.

— Νά, γιὰ δεῖγμα, κ' ἓνα παραγραφάκι ἀπὸ θαυτο: «...Ἡ θάλασσα ἤσυχη. ἤσυχη, ἀτάραχη γαλινασμένη ξαπλώνονταν καὶ ἔμοιαζε σάν νὰ μὴ ποτὲς τὴν ἐτάραξε κακὴ πνοὴ ἀνέμου. Οἱ γλάροι, τὰ κάτασπρα αὐτὰ πουλιὰ τῆς θαλάσσης πετοῦσαν χαρούμενα ἀπάνω ἀπ' τὸ νερὸ, πέρα δὲ ἐκεῖ μακρὰ δυὸ τρία καϊκάκια μὲ τὰ κάτασπρα πανιά των, ἔτσι ἀκίνητα ὅπως ἦταν, φαίνονταν σάν μαρμαρωμένα. Πέντε—ἕξ ψαράδες σὲ μιὰ τράτα κει κοντὰ στὸ Φανάρι μάζευαν τὰ δίχτυα των. Τὰ πρόσωπά των ἦσαν κίτρινα, τὰ βλέφαρά των μισοκλεισμένα ἀπὸ τὴν ἀπνία· μόλις μποροῦσαν νὰ σταθεῖν στὰ πόδια των. Ὁ «Ἄγιος Σπυριδῶν» τώρα προχωροῦσε μὲ ὅλη τὴν ταχύτητά του, καὶ ἀπὸ τὸ κίτρινο φουγάρο του ἔβγαине τούφες τούφες ὁ κατάμαυρος καπνός».

— Καὶ μιὰ ἀθάνατη φράση ἀπὸ τὴν ἀθάνατη «ἐπιστολὴ» τοῦ Μιστριώτη: «Μόνον ὁ σοφὸς καὶ φιλόπατρις κ. Ἐμ. Ζολώτας ἀντέστη, ὡς ὁ Σωκράτης ἀντίστατο, ἐτε ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων ἤθελε νὰ καταδικάσῃ εἰς θάνατον τοὺς στρατηγούς τοὺς σώσαντας τὴν πόλιν ἐν Ἀργινούσις». Δηλ. σοφὸς καὶ σοφός κ' ἀπὸ 'να βάρβηλο.

— Καὶ κάτι ποὺ πρέπει νὰ διορθωθεῖ. Στὸ ἄρθρο τοῦ κ. Ψυχάρη «Παρίσι καὶ Ἀθήνα» («Νουμάς» ἀριθ. 432, σελ. 243, στήλη 1), στὸ κεφάλαιο «Μιὰ εἰδηση παράξενη», τὰ εἰσαγωγικά ποὺ κλείνουν τὰ λόγια τῆς «Ἀκρόπολης» πρέπει νὰ μποῦνε οὐδὲν «γιομάτη νερὸ κτλ.» κ' ὄχι στὸν ἄλλο παράγραφο, τὸν παρακάτω, γιατί ἔτσι ποῦναι βλαμμένα δείχνουνε πῶς ὁ Σκίπης ἐγγήθησε στὴν «Ἀκρόπολη» τὸ ἐπιστόδιο τῆς σκάφης, ἐνῶ τὸ ἐναντίο, ὁ Σκίπης μᾶς τὸ κατ'ἀγγελε γιὰ ψεύτικο καὶ μᾶς δηγγήθηκε ἔτσι τοῦγραψε ὁ Βάρβογλης ἀπὸ τὸ Παρίσι. Δηλ. πῶς «Κάποιος Ρωμὸς θερμοκέφαλος κτλ.». Ἐτσι μπαίνουνε τὰ πράματα στὴ θέση τους καὶ δίνεται στὸν καθέναν τὸ δίκιο.

Ἡ ΣΑΚΟΥΝΤΑΛΑ ΤΟΥ ΚΑΛΙΔΑΣΑ
μεταφρασμένη ἀπὸ τὸ Σανκριτικὸ καὶ Πρα-
κριτικὸ κείμενο ἀπὸ τὸν

Κ. ΘΕΟΤΟΚΗ

ΠΟΥΛΙΕΤΑΙ ΜΙΑ ΔΡΑΧΜΗ

στὰ γραφεῖα τοῦ «Νουμά»

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Γ. Νασ. στήν Πόλη. Τά λάβαμε στήν ὥρα τους ε,τι μᾶς ἔστειλες καί σ' εὐχαριστοῦμε. — κ. Β. Δαν. στό Παρίσι. Λάβαμε τή συντροπή κ' εὐχαριστοῦμε. Τά βιβλία σου τά στείλαμε. Τήν ἄλλη βδομάδα θά λάβεις καί τά περασμένα φύλλα.—κ. Κατ. Ο. Δουλ. Νά γράψεις στήν ἴδια ἀπευθείας. Τό κατατόπι της εἶναι : P. S. D. Croubergerstrasse 44. Frankfurt a)M. Allemagne.—κ. Π. Γαλ. Τόν κ. Π. μπορεῖς νάν τονέ ζητήσεις στούς Ἀμπελόκηπους (οἰκία Ρικάκη) μέ γράμμα σου. Ἐκεῖνος μπορεῖ νά σοῦ προμηθεύει τά φύλλα.—κ. Χρ. Παπ. Ὁ κ. Β. λείπει ἀπό τήν Ἀθήνα. Σά γυρίσει τονέ ρωτάμε καί σοῦ λέμε. — κ. Ασ. Πολ. στή Σαλονίκη. Λάβαμε τή συντροπή τοῦ 911 κ' εὐχαριστοῦμε.—κ. Ν. Ζαχ. στό Λίθερπουλ. Λάβαμε τή συντροπή τοῦ 910 κ' εὐχαριστοῦμε.—κ. Ὁμ. Μπ. στήν Πόλη. θά δημοσιευτεῖ.

ΣΤΟΥ ΝΟΥΜΑ

τό γραφεῖο, δρόμος Ἰπποκράτη 11, πουλιοῦνται τάνόλουθα βιβλία πρὸς ΜΙΑ δραχμὴ τὸ ἓνα, ἐξὸν ὅσα εἶναι σημειωμένα μέ ἄλλες τιμές :

Γ. Ν. ΑΒΑΖΟΥ, «Ἡ Ματιά». ΧΑΡ. ΑΝΤΡΕΑΔΗ, «Ὁ Μέγ' Ἀλέξανδρος». — ΒΑΡΑΕΝΤΗ, «Δόξα καί Ζωή». — ΗΛΙΑ Π. ΒΟΥΤΙΕΡΙΔΗ, «Δάφνης καί Χλόη» τοῦ Λόγγου (μετάφρ.), — «Τίμωνας ὁ Μισάνθρωπος» τοῦ Λουκιανοῦ (μετάφρ. λ. 50). — «Ὁ Προσκυνητής». — ΡΗΓΑ ΓΚΟΛΦΗ, «Τά Τραγοῦδια τοῦ Ἀπρίλλου» (δρ. 2). — Η. Σ. ΔΕΛΤΑ «Στοχασμοί περὶ τῆς ἀνατροφῆς τῶν παιδιῶν μας» (λ. 50). — ΕΙΡΗΝΗΣ ΔΕΝΤΡΙΝΟΥ, «Ἀπό τόν Κόσμο τοῦ Σαλονιῦ». — ΑΡΓΥΡΗ ΕΦΤΑΛΙΩΤΗ, «Φυλλάδες τοῦ Γεροδήμου». — ΓΙΑΝΝΗ Κ. ΖΕΡΒΟΥ, «Νησιώτικα Τραγοῦδια». — Κ. ΘΕΟΤΟΚΗ, «Τά Γεωργικά τοῦ Βεργίλιου» (λ. 50). — «Σακόνταλα» τοῦ Καλλιμάχα (δρ. 1). — ΙΔΑ, «Σαμοθράκη» (δρ. 2). — ΜΑΝΩΛΗ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ, Τραγοῦδια γιά μιὰ φωνή μέ πιάνο, καί Μπαλάντες γιά πιάνο, τό κομμάτι δρ. 1. — Θ. ΚΑΤΡΑΝΗ, «Τά Τραγοῦδια τοῦ Στρατιώτη» (λ. 10). — ΑΝΤΩΝΗ Κ. ΔΕΚΟΠΟΥΛΟΥ, «Τό Βιολί». — ΑΛΕΞ. ΠΑΛΛΗ, «Ὁ ἔμπορος τῆς Βενετίας» (Β' ἐκδοσῆ). — ΑΛΕΞΑΝΤΡΑΣ ΠΑΠΑΜΟΣΚΟΥ, «Ἀθρώπιнос Μηχανισμός». — Ν. ΠΟΡΙΩΤΗ, «Σαλόμη» τοῦ O. Wilde (μετάφρ.). — ΣΤΕΦ. ΡΑΜΑ, «Τά Παλιά καί τά Καινοῦργια». — ΖΗΣΙΜΟΥ ΣΙΔΕΡΗ, «Ὁ Αἶας» τοῦ Σοφοκλή (μετάφρ.). — ΗΛΙΑ ΣΤΑΥΡΟΥ, «Πλοῦτάρχου : Περὶ Παίδων Ἀγωγῆς» (μετάφρ.). — ΓΙΑΝΝΗ Κ. ΣΤΕΦΑΝΗ, «Μπουμπουκία». — Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ (δράματα) : «Ζωντανοί καί Πεθαμμένοι», — «Ὁ Ἄσωτος», — «Οἱ Ἀλυσιδεσ» (δρ. 2). — ΜΕΝΟΥ ΦΙΑΝΤΑ «Ἀπό τούς Θρόλους τῶν Αἰώνων», — «Γραμματικὴ τῆς Ρωμαϊκῆς Γλώσσας» (Α' ἐκδοσῆ). — Ζ. ΦΙΤΙΑΝ, (δράματα) : «Τό Ἐκθετο», — «Δίχως Ἀκρογιάλι», — «Χτισμένο στόν Ἄρμος». — ΦΩΤΗ Δ. ΦΩΤΙΑΔΗ, «Τό Γλωσσικό Ζήτημα». — Στῆ «Φοιτητικὴ Συντροφιά» (λ. 50). — ΠΑΝΤΕΛΗ ΧΟΡΝ (δράμα) : «Μελέγχρα».

Γιά τὸ ἐξωτερικό, λ. 25 παραπάνου δ κάθε τόμος.

ΤΟΜΟΙ περασμένοι τοῦ «ΝΟΥΜΑ» (ἐξὸν ἀπὸ τὸν πρῶτο πὸν δὲν ὑπάρχει κανένα του ἀντίτυπο) πουλιοῦνται δρ. 12 ὁ ἓνας γιά τήν Ἑλλάδα καί φρ.χρ. 12.50 γιά τὸ Ἐξωτερικό.

Τὸ γραφεῖο τοῦ «Νουμά» στέλνει στούς συνδρομητάδες τοῦ Ἐξωτερικοῦ ε,τι βιβλία τοῦ ζητήσουνε, στίς τιμές πού τά πουλοῦνε τάλλα βιβλιοπωλεῖα, δίχως παραπάνου στό ἔξοδο, ἐξὸν τὰ ταχυδρομικά.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔντοκοι καταθέσεις

Τόκοι ἐντόκων καταθέσεων εἰς Τραπεζικὰ Γραμμάτια

1) 2 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς ἐν ὄψει ἀποδοτέας καταθέσεις μέχρι ποσοῦ δρ. 10.000 πέραν δὲ τοῦ ποσοῦ τούτου τοῦ τόκου ὀριζομένου εἰς 1 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος μέχρι 50,000 δραχμῶν πέραν δὲ τοῦ ποσοῦ τούτου εἰς 1) 2 τοῖς ο)ο. Αἱ καταθέσεις αὐταί γίνονται δεκταί καί εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν παραλιδομένου τῆ καταθέτῃ βιβλιαρίου λογαριασμῷ καί βιβλιαρίου ἐπιταγῶν

2 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ 6 μῆνας τοῦλάχιστον.

2) 2 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἓν ἔτος τοῦλάχιστον.

3 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ δύο ἔτη τοῦλάχιστον.

3) 2 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ τέσσαρα ἔτη τοῦλάχιστον.

Ὁ τόκος καταβάλλεται καθ' ἑξαμηνίαν τῆ 2 Ἰανουαρίου καί 1 Ἰουλίου.

Ὁ τόκος τῶν καταθέσεων καταβάλλεται τῆ ὀμολογιούχῃ ἐν τῆ Κεντρικῇ Καταστάματι ὡς καί τῆ αἰτήσῃ αὐτοῦ παρὰ τοῖς ὑποκαταστήματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Ἐπιταγαί τῶν καταθετῶν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς πρὸς πληρωμὴν τόκων καί κεφαλαίων δὲν εἶναι δεκταί ἀνευ προηγουμένης μετὰ τοῦ ὀμολογιούχου συνεννοήσεως.

Τόκοι ἐντόκων καιαθέσεων εἰς χρυσὸν

1) 2 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἓξ μῆνας τοῦλάχιστον.

2 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἓν ἔτος τοῦλάχιστον.

2) 2 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ δύο ἔτη τοῦλάχιστον.

3 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ τέσσαρα ἔτη τοῦλάχιστον.

3) 2 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ τέσσαρα ἔτη τοῦλάχιστον.

4 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ πέντε ἔτη τοῦλάχιστον ὡς καί διὰ τὰς πέρα τῶν πέντε ἐτῶν ἢ τὰς διηκεῖς.

Ὁ τόκος τῶν καταθέσεων καταβάλλεται τῆ ὀμολογιούχῃ ἐν τῆ Κεντρικῇ Καταστάματι ὡς καί τῆ αἰτήσῃ αὐτοῦ παρὰ τοῖς ὑποκαταστήματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὄψεως (chèque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ὀμολογιούχου.

Ὁ τόκος καταβάλλεται καθ' ἑξαμηνίαν τῆ 2 Ἰανουαρίου καί 1 Ἰουλίου.

Ἐπιταγαί τῶν καταθετῶν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς πρὸς πληρωμὴν τόκων καί κεφαλαίων δὲν εἶναι δεκταί ἀνευ προηγουμένης μετὰ τοῦ ὀμολογιούχου συνεννοήσεως.

ΨΥΧΑΡΗΣ

ΤΑ ΔΥΟ ΑΔΕΡΦΙΑ

ΜΕΓΑΛΟ ΕΘΝΙΚΟ ΗΘΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΗΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Τυπώθηκε στό Παρίσι καί πουλιέται στό Βιβλιοπωλεῖο τῆς «Ἐστίας» δρ. 10.